

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בבא קמא דף קט.

הגוזל ונשבע לשקר והודה, האם הנגזל יכול למחול לו, והאם יכול למחול לעצמו?¹

אליבא דר' יוסי הגלילי	אליבא דר' עקיבא	
יכול למחול	אינו יכול למחול	לר' יוחנן ²
לאחרים: יכול למחול לנפשיה: לא יכול למחול	אינו יכול למחול	לרב ששת ³
יכול למחול	לאחרים: יכול למחול לנפשיה: לא יכול למחול	לרבא

בבא קמא דף קט:

מה ההוה אמינא שכהן זוכה בשדה אחוזה וגזל הגר שתחת ידו, הא ק"ו דסוגיין פריכא הוא⁴,
וכן מניין למסקנא שאינו זוכה? [תוד"ה אחוזתו].

בגזל הגר	בשדה אחוזה	
דכתיב: "איש את קדשיו לו יהיה"	גזירה שוה "כהן" "כהן" מגזל הגר ⁵	להוה אמינא - דזוכה
גז"ש "כהן" "כהן" משדה אחוזה ⁶	"אחוזתו" - אחוזה שלו ואין זה שלו	למסקנא - דמתחלק

¹ וכגון שגזל את אביו ונשבע ומת אביו - והוא יורשו, או שגזל את הגר שאין לו יורשים ונשבע לו ומת הגר. הגמ' הקשתה סתירה בין המשניות, דבמשנה שלנו כתוב גבי גזל אביו שצריך להוציא את הגזילה מידו לאחריו, ואם אין אחים אמר רב יוסף שצריך לתת לארנקי של צדקה, ולא מועיל שימחול לעצמו. ואילו במשנה לעיל (דף קב.) שאם מחל לו על הקרן וכו' - מהני. ותירץ ר' יוחנן שמשנה זו שמהני מחילה היא כר' יוסי הגלילי (וסובר ר' יוחנן שאין חילוק בין מוחל לעצמו או מוחל לאחרים), והמשנה שלנו היא כר' עקיבא דס"ל דלא מהני מחילה - דצריך שיוציא הגזל מידו.

² רב ששת מעמיד את שתי המשניות כר' יוסי הגלילי, ומה שאמרה המשנה לעיל שיכול למחול - היינו שאחרים יכולים למחול לגזלן, אבל המשנה שלנו שסוברת שאי אפשר למחול - מיירי שהוא עצמו רוצה למחול לעצמו, וזה לא מהני. אכן גבי גזל הגר, אם זקף עליו במלוה את הגזילה קודם מותו - ואח"כ מת הגר, בזה לא חשוב שהוא מוחל לעצמו, דכיון שהגר עצמו זקפן עליו במלוה הוי כאילו מחל לו.

³ פי' גם בסוגיין גבי כהן שגזל גר ומת הגר בלא יורשים, וגם בסוגיא בערכין (דף כה:) גבי כהן שגואל מיד גזבר לשדה אחוזה שהוקדשה, הקשתה הגמ': מנין שלא יאמר הכהן "אם בשל אחרים אני זוכה בשל עצמי לא כ"ש". ולכאורה ק"ו זה נסתר, דבשל אחרים הוא זוכה חלק אחד מכל החלקים המתחלקים בין שאר כהני משמר, משא"כ כאן שרוצה לעכב לעצמו הכל, וזה מנין.

⁴ פי' בגזל הגר ביארה הגמ' שיש הו"א שכהן הגוזל יזכה בשל עצמו (אף שהק"ו הנ"ל נסתר) - ומדכתיב "איש את קדשיו לו יהיה", ומזה ילפינן שהכהן יכול להקריב לאשם של גזל הגר של עצמו, והדין הוא שבשר ועור האשם הם שלו, והוה אמינא שכמו שקרבן האשם הוא לעצמו - גם גזל הגר ישאר אצלו. ולפי"ז ה"ה נמי גבי שדה אחוזה שילפינן לה בגז"ש "כהן" "כהן" מגזל הגר, יהיה הדין כן, שאם גאל כהן שדה אחוזה שלא תצא מידו ביובל אלא הוא זוכה בה.

⁵ ביארו התוס' שמאחר ואנו יודעים גבי שדה אחוזה שגאלה כהן שאין זוכה בה בכולה אלא מתחלקת לכל הכהנים - מקרא ד"אחוזתו", ילפינן מינה נמי לגזל הגר, שאף שכתוב "איש את קדשיו לו יהיה", מ"מ ילפינן גז"ש "כהן" "כהן" משדה אחוזה שגזל הגר שביד הכהן יוצא ומתחלק לכהנים שבאותו משמר.